

Feliu Ventura difon el seu somriure

'Convocatòria', el nou disc, es publicarà l'11 d'octubre

Feliu Ventura | Juan Miguel Morales

El xativí **Feliu Ventura** ja té enllestit el cinquè disc d'estudi amb cançons noves. Es diu *'Convocatòria'* (Propaganda pel fet!, 2019) i posa punt final a un silenci massa llarg ?des de *'Lletra i música'* (Propaganda pel fet!, 2011)? pel que fa a treballs musicals signats exclusivament amb el seu nom.

No ha estat un silenci ni forçat ni en va. Tot al contrari. Voluntàriament **Ventura** ha renunciat a ser una peça de l'engranatge del xou-business i ha decidit anar al seu ritme i pels camins que més li plaguin en cada moment. I aquests camins poden portar-lo a fer un disc en companyia de Marc Serrats **'Xerramequ'**, a escriure un llibre o a muntar una cooperativa cultural. No és dels que fa proclames cada dia perquè sap que l'excés de paraules les converteix en eixordadissa i és partidari d'acudir al silenci i a la solitud. D'aquest silenci i d'aquesta solitud n'ha sorgit *Convocatòria*, un disc lúcid que situa l'autor, de nou, entre els cantautors més interessants dels Països Catalans.

Feliu Ventura Foto: Juan Miguel Morales

Convocatòria és un disc que no ens retrata un món fàcil, però l'esperança en recorre la columna vertebral, des que comença amb "Difon el teu somriure" fins que s'acaba amb "Ens guien les estrelles". "El nostre món està en col·lapse i estem deixant un món i un país del qual no es reconeix més que la raspa. Hem de canviar el present i transformar-lo", assegura el cantautor, que, no obstant això, no vol pecar d'ingenu i reconeix que "les cançons no canvien el món però convoquen la gent que el pot canviar". Entre les cançons del disc hi ha dos poemes: "Sàpigues, company" de Pere Quart i "Preserve molt la meua soledat" de Vicent Andrés Estellés. "La soledat és un jardí que cuidem i que ens permet, quan sortim, ser solidaris amb l'altra gent. Tant aquest poema com el de Pere Quart parlen de la creació. Jo soc una persona molt gelosa d'aquest petit jardí al qual no deixo entrar ningú. I vaig fent cercles concèntrics".

La reflexió al voltant de la cançó d'autor és un altre dels temes que reprèn en aquest disc després d'haver-lo tractat ja amb anterioritat. Hi ha dues cançons que en parlen, "Convocatòria" i "Tornarem a cantar", en les quals es parla d'un concert del passat amb censura i amb policia. "Però és que això encara està passant avui. Hi ha gent a l'exili per fer cançons. Per mi la cançó d'autor no és ni una icona ni un estereotip sinó una idea, que fa molts anys que existeix i que seguirà existint en formes diferents. La cançó d'autor és una actitud, com el punk".

Feliu Ventura Foto: Juan Miguel Morales